

РЕШЕНИЕ

№ 28110

гр. София, 23.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9973** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Е. М. Г., чрез адв. Д., срещу мълчалив отказ на областния управител на област С. за извършване на административна услуга по заявление с вх. № ОА23-10251/27.08.2024г.

В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ по съображения, че целта на административното производство, провеждащо се пред административния орган, е да се завери подадената молба-декларация, като се удостовери дали е налице съставен акт за държавна собственост. Това действие е част от охранителното производство, което се развива по реда на чл. 587 и сл. ГПК, при което административният орган действа в условията на обвързана компетентност и удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като държавна собственост, а извън компетенциите на областния управител остава преценката относно това дали са налице предпоставките по чл. 587, ал. 2 ГПК.

По изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на мълчаливия отказ на областния управител на област С., като административният орган бъде задължен да извърши исканата административна услуга.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ по изложените в същата доводи. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът - областният управител на област С., редовно призован, не се

представлява в съдебното производство и не взема становище по жалбата.

С. градска прокуратура не се представлява в производството и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Липсва спор по делото, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че във връзка с молба-декларация по чл. 587 ГПК в Областната администрация на област С. е образувана преписка № ОА23-10251/27.08.2024г. по заявление от Е. М. Г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или за отписване на имота за недвижими имоти с идентификатори 87401.7501.227, 87401.7501.227.1, 87401.7501.227.2 и 87401.7501.227.3.

Към заявлението е приложена молба-декларация от Е. М. Г., К. Л. Г. и С. Л. Г. до нотариус с район на действие Софийски районен съд, вписан под № 350 в регистъра на Нотариалната камара, за извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл. 587 ГПК и чл. 79 ЗС на горепосочените имоти и признаване на правото на собственост на молителите, скици на поземлен имот и сгради, издадени от СГКК - С., акт за държавна собственост на недвижим имот с № 1473 от 10.12.1982г.

С удостоверение изх. № РКР24-МД94-70 от 13.08.2024 г. от сектор "Общинска собственост" към район "К." - СО е удостоверение, че недвижимият имот няма общински характер, не е актуван като общински и е актуван като държавен до 01.06.1996 г. с АДС № 1473 от 10.12.1982г.

С писмо с изх. № ОА23-10251-1/03.09.2024 г. по описа на Областна администрация на област С. от кмета на район "К." - СО е изискано на основание чл. 31, ал. 2 от Закона за администрацията и чл. 57, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс предоставянето на заверени копия / лице и гръб/ на АДС №№ 1473 от 10.12.1982 г. и 44(95) от 24.10.1968 г., заедно с копия от документите, послужили за съставянето им, както и на информация за наличие/липса на претенции за възстановяване на собственост.

С писмо с рег. № РКР24-ДИ09-103/1/09.09.2024 г. на район "К." - СО са предоставени на областния управител на област С. заверени копия на АДС № 44/45(2408)/1968 г., АДС № 1473/1982г., заверени копия на документи, послужили за съставянето на АДС № 1473/1982 г.

Не се твърди по делото, а и липсват данни за произнасяне на административния орган по депозираното от Е. М. Г. заявление с № ОА23-10251/27.08.2024г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

Съобразно § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на Закона за администрацията /ЗА/ административна услуга е извършването на административни действия, които не са посочени в б. „а“ и б. „б“ от същата разпоредба и които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Заверката на молбата-декларация за обстоятелствена проверка е част от процедурата по издаване на констативен нотариален акт по чл. 587, ал. 2 ГПК и по същността си представлява извършване на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на ЗА.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са

налице предвидените в закона предпоставки.

Съгласно чл. 57, ал. 2 АПК административният акт по чл. 21, ал. 3 АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал. 7 на същата разпоредба, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни, като ал. 8 предвижда, че в случаите по ал. 5, 6 и 7 административният орган незабавно уведомява заявителя за удължаването на срока. В случая, доколкото жалбоподателят разполага с правен интерес да поиска удостоверяването на обстоятелствата по искането за извършване на административна услуга, сезираният и компетентен да се произнесе административен орган е следвало да ги удостовери. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по депозираното от жалбоподателя искане за издаване на удостоверение е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК, поради което и настоящата жалба е допустима, като насочена срещу индивидуален административен акт и подадена от надлежна страна - адресат на акта и заявител на административна услуга.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна, като съображенията за това са следните:

Искането до областния управител на област С. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или отписване на имот от актовете книги за недвижими имоти с идентификатори 87401.7501.227, 87401.7501.227.1, 87401.7501.227.2 и 87401.7501.227.3 е отправено до компетентния административен орган.

Съгласно чл. 587, ал. 2 вр. ал.1 ГПК, когато собственикът на имот не разполага с надлежни писмени доказателства, с които да установи правото си или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота / чл. 587, ал. 2, изр. 2 ГПК <https://web.apis.bg/p.php?i=267030&b=0/>. Според чл. 587, ал. 2 ГПК въз основа на доказателствата по ал. 1 и 2 нотариусът се произнася с мотивирано постановление, като ако с него признае правото на собственост, издава на молителя нотариален акт за собственост върху недвижимия имот.

Решаването на въпроса дали са налице материалноправните предпоставки молителят да бъде признат за собственик на имота на основание давностно владение стои извън правомощията на административните органи. Същият е от компетентността на нотариуса, който в развиващото се пред него производство е длъжен да извърши преценка за наличието на посочените обстоятелства, въз основа на която да издаде или да откаже издаването на нотариален акт. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариално производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като държавен по реда на чл. 68 и сл. от ЗДС. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. Областният управител е следвало да извърши административната услуга и да издаде исканото удостоверение, в което да отрази данните за имота, с които разполага, а не и да бездейства.

Към заявлението са представени достатъчно доказателства, от които да може се

индивидуализират имотите, поради което административният орган не може да откаже извършване на услугата, тъй като така неоснователно ще препятства защитата на правата на молителя, като единствен орган, на когото законът е възложил тези удостоверителни функции. В правомощията на областния управител е да удостовери фактите, за които има данни в подаденото заявление и представените с него документи. При липса на каквото и да е произнасяне от страна на областния управител на област С., съдът е препятстван да извърши проверка на законосъобразността на формирания мълчалив отказ. Мълчаливият отказ като фикция на закона представлява непроизнасяне от страна на овластен административен орган, при наличие на нормативно задължение за това, в указания от закона срок.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, при спазване на установения в закона седемдневен срок.

Относно разноските в производството.

При този изход на делото право на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК има жалбоподателят, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно претендираните и доказани разноски в общ размер от 1010 лв. – за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 30.09.2024г. /л. 7 от делото/, като при определяне размера на разноските съдът съобрази, че от страна на ответника не е направено възражение за прекомерност по см. на чл. 78, ал. 5 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 72 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. М. Г. мълчалив отказ на областния управител на област С. за извършване на административна услуга по заявление с вх. № ОА23-10251/27.08.2024г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или отписване на имот от актовете книги за недвижими имоти с идентификатори 87401.7501.227, 87401.7501.227.1, 87401.7501.227.2 и 87401.7501.227.3

ИЗПРАЩА преписката на областния управител на област С. за произнасяне по заявление № ОА23-10251/27.08.2024 г. на Е. М. Г. в седемдневен срок от влизане в сила на настоящото решение при съобразяване на указанията, дадени с мотивите на решението.

ОСЪЖДА Областната администрация на област С. да заплати на Е. М. Г. сумата от 1010 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

